

Князь Володимир Святославич

Князь Володимир увійшов в історію нашого народу як **князь-хреститель, який охрестив Русь і ввів її в орбіту християнської цивілізації та видатний державний і військовий діяч** тієї епохи.

Рік народження князя Володимира (христ. ім'я Василій), сина київського князя Святослава Ігоревича та Малуші, ключниці матері Святослава княгині Ольги, невідомий. Володимир Святославич посів новгородський (від 969 р.), а згодом київський стіл (близько 980 р.).

Київський князь Святослав, батько Володимира, вирушаючи в свій останній похід до Болгарії у 969 році (загинув 972 р.), посадив своїх синів намісниками в трьох центрах Руської держави: Ярополка в Києві, Олега в Овручі, а Володимира в Новгороді Великому. Олег Святославич загинув у боротьбі з Ярополком, в змаганні між Володимиром та Ярополком за київський княжий стіл гору взяв перший. Володимир вокняжився у Києві та став єдиновладним правителем давньоруської держави.

Своє князювання він розпочав з **реформування язичництва**. Було запроваджено пантеон з шести богів на чолі з Перуном. «Повість временних літ» оповідає про це під 980 р.

У роки князювання Володимира Святославича **загалом завершилося формування та об'єднання території Русі**. Він остаточно підкорив племена тиверців, уличів, в'ятичів та радимичів, оволодів Червенськими містами (Перемишль, Белз, Червень, інші), приєднав Закарпаття і Придністров'я. За його правління виникло Тмутараканське князівство (Керчинський і Таманський півострови). Кордони Руської держави проходили у верхів'ях Оки і Волги на сході; Сули, Сіверського Дінця, Росі – на південному сході та півдні; Дністра, Пруту, Західних Бугу, Двіни, Німану та Карпат – на заході; біля Чудського озера, Фінської затоки, Ладозького та Онезького озер – на півночі. Територіальної єдності було досягнуто зокрема й через **адміністративну реформу**. Князь Володимир замінив у центрах основних руських земель племінних вождів, які прагнули до автономії, на посадників – своїх синів і довірених бояр. Посадники управляли землями, чинили суд, збирали данину. Всі вищі щаблі влади потрапили до рук одного князівського роду.

Володимир Святославич **реформував законодавство**, доповнивши та розвинувши відповідно до вимог часу норми звичаєвого права, зокрема, в господарчій сфері. Князь **першим почав карбувати золоті й срібні монети** (золотники і срібляники Володимира) із зображенням образу Христа та **тризуба** – князівського родового знаку.

Вдався князь і до **реформування у військовій сфері**. Він сформував військо з дружинників-слов'ян, а для оборони від кочовиків-печенігів побудував багатокілометрові земляні укріплення та розмістив військовими гарнізонами на кордонах держави. **«Змієві вали»** - давні фортифікаційні споруди на південь від Києва, які колись простягалися на сотні кілометрів, також почали споруджувати за князя Володимира, справу продовжив його син, київський князь Ярослав Мудрий. *На Правобережжі «Змієві вали» тягнулися на Захід від Дніпра, а на Лівому березі простягалися на схід. Зараз залишки цих оборонних споруд подекуди збереглися на Київщині, в південних районах Житомирщини і досі місцями вражають своєю монументальністю. «Змієві вали» у князівські часи - це оборонні лінії: дерево-земляні стіни, окремі укріплені населені пункти-городища і люди, які жили в городищах й обслуговували ці стіни.*

На впорядкуванні язичництва справа з реформами у релігійній сфері не завершилася. У середині 980-х років Володимир почав схилитися до християнства (західні сусіди Русі вже були християнами). 986 року у Візантії спалахнув заколот знаті проти імператора Василя II Болгаробійця. Він звернувся по допомогу до київського князя. За допомогу Володимир забажав руку Анни, сестри імператора. Василій II висунув умову - щоб київський князь охрестився. Володимир виконав вимогу та прийняв хрещення в 988 року, надіслав військо та допоміг придушити заколот. Імператор свого слова не дотримав. У відповідь Володимир Святославич улітку 989 року взяв в облогу візантійський Херсонес Таврійський у Криму, а восени здобув його. У цьому місті київський князь і взяв шлюб із імператорською сестрою, згодом Володимир повернув Херсонес як викуп за наречену. 990 року, з поверненням до Києва, князь **почав активно запроваджувати християнство на Русі**. Хрещення дало стимул для розвитку держави і культури.

Володимир **доклав зусиль до розбудови Києва**. За його правління постала Десятинна церква Богородиці (996 р.) та розбудовано т.зв. «град Володимира» - київський дитинець. Площа фортеці, оточена новими дерево-земляними укріпленнями, займала 10 га. Система валів дитинця включала кілька воріт. У місті зводилися нові будівлі, зокрема й князівські палаци.

Заключення династичних шлюбів за часів Володимира сприяло **зміцненню дипломатичних зв'язків** з Польщею, Угорщиною, Чехією, Норвегією, Швецією, Священною Римською імперією, князь започаткував відносини з Вірменією.

За Володимира Русь утвердилася як одна з найбільш розвинених країн тогочасної Європи.

Помер князь Володимир раптово у 1015 році.